ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

9 μέρες στο νησί της Ανθρωπιάς

Μετά από 9 μέρες στην Σκάλα Συκαμιάς είναι ειλικρινά δύσκολο να περιγράψει κανείς τι ακριβώς συμβαίνει στα παράλια της βόρειας Λέσβου, αφού κάθε φορά που προσπαθείς να συγκροτήσεις τις σκέψεις σου έρχεται η οργή και ο πόνος να σε πνίξουν.

Τί κι αν έχεις διαβάσει και δει τόσα και τόσα, άρθρα και περιγραφές, εικόνες και βίντεο, φτάνοντας εκεί σε περιμένει ακόμη πιο σκληρή η πραγματικότητα.

Σε όλο το μήκος της διαδρομής από τον Μόλυβο ως την Σκάλα Συκαμιάς, το τοπίο που αντικρίζεις μαρτυρά με τον πιο ρεαλιστικό τρόπο τις διαστάσεις που έχει λάβει η ανθρωπιστική τραγωδία στο Αιγαίο. Δεκάδες μπαταρισμένες βάρκες, τρύπια φουσκωτά και παντού τριγύρω διασκορπισμένα χιλιάδες πορτοκαλί «σωσίβια» γεμισμένα είτε με αφρολέξ είτε με εφημερίδες!

Έκπληξη αμέσως προκαλεί το πόσο πολύ κοντά είναι τα παράλια της Τουρκίας, από όπου ξεκινούν οι βάρκες με τις οικογένειες των προσφύγων. Μπορεί κανείς με ευκολία να διακρίνει ακόμη και τα σπίτια στην απέναντι μεριά. Κι όμως σ' ένα τόσο μικρό πέρασμα, λίγων μόνο μιλίων, Ευρωπαϊκή Ένωση και Ελληνική Κυβέρνηση πνίγουν τους ανθρώπους κυριολεκτικά σε μια κουταλιά νερό.

Φτάνοντας στο αυτοδιαχειριζόμενο καμπ «Πλάτανος» ο χρόνος δεν περισσεύει και πριν ακόμη προλάβεις να πεις το όνομά σου έχεις ήδη βρει το πόστο σου. Μια βάρκα πλησιάζει και αμέσως όλοι οι αλληλέγγυοι ενεργοποιούνται. Ένα φουσκωτό της «ομάδας θάλασσας» του καμπ πλησιάζει την βάρκα των προσφύγων και τους καθοδηγεί στο κατάλληλο σημείο έτσι ώστε να αποβιβαστούν με την μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια. Στη στεριά ομάδα αλληλέγγυων περιμένουν να βοηθήσουν τις οικογένειες των προσφύγων να βγουν από το νερό, τους καθησυχάζουν και τους σκεπάζουν με κουβέρτες επιβίωσης. Οι γιατροί πάντα σε επιφυλακή. Οι μάγειρες ετοιμάζουν τσάι, ζεστή σούπα και σάντουιτς και οι υπόλοιποι μέσα σε τέσσερις πρόχειρες σκηνές υποδέχονται τους βρεγμένους ανθρώπους δίνοντας μάχη με τον χρόνο για να ντυθούν όλοι με όσο πιο ζεστά και αξιοπρεπή ρούχα.

Μόλις ο κίνδυνος περάσει και όλοι οι άνθρωποι είναι στεγνοί και ασφαλείς για λίγα λεπτά το καμπ μετατρέπεται σ’ ένα όμορφο διεθνιστικό αντάμωμα! Αλληλέγγυοι από όλον τον κόσμο και πρόσφυγες από διάφορες χώρες όπως Σύρια, Ιράκ, Αφγανιστάν, Λίβανο, Κουρδιστάν αγκαλιάζονται, λένε ιστορίες, μοιράζονται το φαγητό και τα παιδιά γελούν ξανά, παίζουν με τα μπαλόνια που οι αλληλέγγυοι φουσκώνουν για αυτά και η καρδιά όλων –για λίγα λεπτά- αλαφραίνει και πάλι…

Κι αμέσως μια άλλη βάρκα πλησιάζει…

Το να είσαι αλληλέγγυος στην βόρεια Λέσβο σημαίνει να μην περνάει στιγμή που να μην κοιτάζεις με ανησυχία την θάλασσα, σημαίνει να είσαι εκεί ακούραστος 11 και 12 ώρες όρθιος, σημαίνει πολλές φορές να ξεχνάς να φας ή να μην προλαβαίνεις, να κοιμάσαι με λυγμούς και να ξυπνάς πάντοτε με μια έγνοια και μια τεράστια ευθύνη. Κυρίως όμως, το να είσαι αλληλέγγυος στην βόρεια Λέσβο σημαίνει να χορταίνεις ευχές, φιλιά και αγκαλιές από ανθρώπους και παιδιά που το έχουν πραγματικά ανάγκη!

Ξεριζωμένοι άνθρωποι.. Τα μόνα τους υπάρχοντα μια μικρή τσάντα πράγματα στον ώμο. Κάθε ιστορία πρόσφυγα κρύβει πίσω μια φρικτή πραγματικότητα. Πολλοί σου δείχνουν τα σημάδια από τραύματα τους. Όλοι τους έχουν χάσει κάποιον. Από τον θάνατο τρέχουν να γλυτώσουν. Τα μάτια τους βουρκώνουν όταν σου μιλούν για τους νεκρούς τους, όμως ξεσπούν σε λυγμούς μόλις θυμηθούν τους ζωντανούς που άφησαν πίσω στη φρίκη του πολέμου.

Πατώντας τα πόδια τους στη στεριά χαίρονται, φωνάζουν, σκύβουν και φιλούν το χώμα, έφτασαν επιτέλους στην πολιτισμένη Ευρώπη, τα βάσανα τους τελειώνουν... Όμως αλίμονο ο Γολγοθάς τους ακόμη συνεχίζεται... Όπως και η κερδοσκοπία της Δύσης εις βάρους τους. Αρκεί κανείς να αναλογιστεί ότι για ένα πέρασμα λίγων μόνο μιλίων από τα παράλια της Τουρκίας ως την βόρεια Λέσβο πληρώνουν 1.000 ευρώ το άτομο, για μια διαδρομή που με το αντίστοιχο ferry ο ναύλος θα στοίχιζε μόλις 10-12 ευρώ!!! Ενώ για να μεταβούν στα σύνορα της Ελλάδας με την ΠΓΔΜ (Ειδομένη), προκειμένου να συνεχίσουν το ταξίδι τους για την βόρεια Ευρώπη, αναγκάζονται να πληρώνουν εισιτήριο από την Λέσβο για Πειραιά και μετά να διασχίζουν ολόκληρη την χώρα οδικώς . Μια πρακτική πολύ βολική για τις τσέπες των Ελλήνων εφοπλιστών και των ιδιοκτητών των λεωφορείων, οι οποίοι θησαυρίζουν ληστεύοντας και περιφέροντας άσκοπα σ’ όλη την χώρα τις οικογένειες των προσφύγων.

Κι ενώ οι αλληλέγγυοι από όλον τον κόσμο δίνουν αγώνα να σώσουν τις οικογένειες των προσφύγων από την θάλασσα και να οργανώσουν κατάλληλες δομές υποδοχής που να ανταποκρίνονται στο αναφαίρετο δικαίωμα κάθε ανθρώπου: το δικαίωμα στη ζωή και στην αξιοπρεπή διαβίωση, η υποκρισία της Ευρώπης και της Ελληνικής κυβέρνησης περισσεύει.

Κλείνουν τα σύνορα. Υψώνουν φράκτες. Πνίγουν χιλιάδες ψυχές. Κάνουν πλάτες στους δουλεμπόρους και το ντόπιο κεφάλαιο επιτρέποντας τους να υφαρπάζουν τα χρήματα των προσφυγικών οικογενειών εκμεταλλευόμενοι την ανάγκη και την απελπισία τους. Εγκλωβίζουν τους ανθρώπους σε σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τους στερούν κάθε

έννοια ανθρώπινων δικαιωμάτων. Τους τρομοκρατούν με βία και χημικά.

Και φυσικά «ξεχνούν» πως οι άνθρωποι αυτοί δεν θα είχαν κανέναν λόγο να εγκαταλείψουν κυνηγημένοι τα σπίτια τους, αν οι πατρίδες τους δεν καταστρέφονταν εξαιτίας της βαρβαρότητας, της φτώχειας, των πολέμων και των αντιδραστικών καθεστώτων που οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις της Δύσης προκάλεσαν. «Ξεχνούν» πως η Ελλάδα συμμετέχει ως μέλος του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε στις επεμβάσεις αυτές (Αφγανιστάν, Λιβύη κ.λπ.). «Ξεχνούν» να αναφέρουν πως το ισλαμοφασιστικό τέρας των «Τζιχαντιστών» εφοδιάστηκε με οπλισμό που η Δύση του παραχώρησε (Η.Π.Α, Γαλλία κ.λπ.) και ενισχύεται ακόμη και σήμερα οικονομικά από τις μαύρες δοσοληψίες πετρελαίου που έχει με το Ελληνικό και με το ξένο κεφάλαιο. «Ξεχνούν» να αναφέρουν πως το ISIS έχει πνίξει στο αίμα τις πατρίδες των προσφύγων σφαγιάζοντας ανθρώπους ανάμεσα τους και πολλές χιλιάδες μουσουλμάνων.

Κάθε λεπτό, κάθε στιγμή στο ταξίδι των προσφυγικών οικογενειών, είναι ένας ατελείωτος θρήνος για την ανθρωπότητα.

Ως Αντιφασιστικό Μέτωπο Πύλου, τώρα περισσότερο από πότε, στεκόμαστε έμπρακτα πλάι στον αγώνα επιβίωσης των προσφύγων. Εναντιωνόμαστε στην αδικία, οργιζόμαστε για την αδιαφορία, αγωνιζόμαστε για τα δικαιώματά τους, υπερασπιζόμαστε την αξιοπρέπεια τους. Δίνουμε υπόσχεση, μαζί με όλες τις αλληλέγγυες ομάδες πως δεν θα πάψουμε ποτέ να παλεύουμε με όλες μας τις δυνάμεις ενάντια στον ξεριζωμό και στην εκμετάλλευση τους.

Αντιφασιστικό- Αντιρατσιστικό Μέτωπο Πύλου